

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **G. V.**, zast. Mgr. Radimem Strnadem, advokátem, se sídlem Příkop 834/8, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 12. 5. 2016, č. j. 22 Az 6/2016 - 38,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e o d m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem ze dne 12. 5. 2016, č. j. 22 Az 6/2016 - 38, Krajský soud v Brně zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 2. 2016, č. j. OAM-681/ZA-ZA02-K07-2015. Naposledy uvedeným rozhodnutím žalovaný zastavil řízení o žádosti o mezinárodní ochranu podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, neboť žádost žalobce shledal nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu.

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost a současně požádal, aby jí Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“). V odůvodnění žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatel toliko poukázal na charakter žalobou napadeného rozhodnutí a konstatoval, že jeho bezodkladný výkon by mu způsobil nenahraditelnou újmu. Vzhledem k tomu, že správní orgány v řízení rozhodovaly pouze o právech stěžovatele, je podle jeho názoru vyloučeno, aby se přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nepřiměřeným způsobem dotklo práv třetích osob, popřípadě, aby odporovalo veřejnému zájmu.

K tomu, aby Nejvyšší správní soud mohl kasační stížnosti přiznat odkladný účinek, musí stěžovatel v prvé řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Nejvyšší správní soud již například v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012 č. j. 1 As 27/2012 - 32, uvedl, že povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy tak má stěžovatel. Stěžovatel v odůvodnění návrhu musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel nikterak nevysvětlil, jaká újma by mu měla vzniknout nepřiznáním odkladného účinku, Nejvyšší správní soud jej usnesením ze dne 15. 6. 2016, č. j. 4 Azs 140/2016 - 9, vyzval, aby prostřednictvím svého zástupce ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení, doplnil svůj návrh tak, že uvede, v čem spatřuje důvody pro přiznání odkladného účinku. Nejvyšší správní soud současně stěžovatele poučil, že návrh odmítne, pokud jej ve stanovené lhůtě nedoplní. Délku lhůty v tomto případě předurčovala povinnost soudu rozhodnout o stěžovatelově návrhu do třiceti dnů od jeho podání (viz § 73 odst. 4 ve spojení s § 107 s. ř. s.). Usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 21. 6. 2016 a soudem stanovená lhůta proto uplynula dne 28. 6. 2016. Stěžovatel ovšem ve stanovené lhůtě (ani později do dne vydání tohoto usnesení) svůj návrh nedoplnil.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve stanovené lhůtě nedoplnil, Nejvyšší správní soud ho odmítl podle § 120 a § 37 odst. 5 s. ř. s.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. června 2016

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu